

รายงานการศึกษา

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report)
ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เขต 14 อุดรธานี

จัดทำโดย

นายจิรายุทธ ชมพจนานันท์
รหัสประจำตัวนักศึกษา 03

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาอบรม
หลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15
ระหว่างวันที่ 7 มกราคม 2562 – 5 เมษายน 2562
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

คำนำ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยส่วนบุคคลหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15 สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเป็นการศึกษาเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี และใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ และผู้สนใจศึกษาต่อไป

นายจิรายุทธ ชมพจนานันท์
นักศึกษาหลักสูตร นบ.ปภ. รุ่นที่ 15
เมษายน 2562

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี” ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กังสดาล เขาว์วัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และคุณวชรพร เพชรสุวรรณ คณะกรรมการตรวจงานวิจัย ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาตลอดจนเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายพีระพล ยิงขาว ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี และบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ที่ให้ความกรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นต่างๆ

สุดท้ายขอขอบพระคุณและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ตลอดระยะเวลาที่ฝึกอบรม ขอขอบคุณสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่อำนวยความสะดวกตลอดการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15 ส่งผลให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

นายจิรายุทธ ชมพจนานันท์
นักศึกษาหลักสูตร นบ.ปภ. รุ่นที่ 15
เมษายน 2562

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี” ในครั้งนี้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี และใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เนื่องจาก เทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ของประเทศไทย เป็นช่วงเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่เดินทางกลับภูมิลำเนาและท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ เป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นช่วงที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน ประกอบกับการนิมิตงานเฉลิมฉลองเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบริษัทและห้างร้าน รวมทั้งการจัดงานรื่นเริงของภาคส่วนต่างๆ ดังนั้น เทศกาลปีใหม่และสงกรานต์จึงเป็นเหมือนเทศกาลแห่งความสุข ความสนุกสนานของคนไทยทั่วประเทศ ทำให้มีการใช้รถใช้ถนนกันเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ จากสถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทยพบว่า มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตสูงกว่าหลาย ๆ ประเทศทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาอย่างมาก การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จึงเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ต่อไป

ผลการศึกษาที่สรุปว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านบุคลากร รองลงมา เป็นด้านกระบวนการดำเนินงาน และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสามารถสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ ได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร ควรเน้นให้มีการอบรม ประชุมชี้แจงบุคลากรทุกคนในองค์กรและบุคลากรหน่วยงานภาคีเครือข่าย ทั้งในเรื่องของตัวแบบฟอร์มต่างๆ และระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีความเข้าใจเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน ได้แก่ การบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น มูลนิธิ เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบคลุมและรวดเร็ว หรือบูรณาการให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกรอกข้อมูลในส่วนของภารกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฯลฯ โดยมีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางในการประมวลผลและสรุปข้อมูล และมีการปรับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลไว้รองรับการประมวลผลดังกล่าว

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรมีการปรับปรุงระบบฯ เพิ่มฟังก์ชันการทำงาน กำหนดแบบฟอร์มสรุปข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เข้าใจง่ายและสามารถนำเสนอผู้บริหารได้ทันที เพื่อมีการสรุปข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุที่ทันต่อสถานการณ์ในช่วงเทศกาล

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ค
สารบัญ	ง – จ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1 – 2
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
ประโยชน์ที่ได้รับในการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ส่วนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	4 – 14
ส่วนที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14 – 15
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากร.....	16
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	16
การตรวจสอบเครื่องมือ.....	16
องค์ประกอบของแบบสอบถาม	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
การแปรผลข้อมูล.....	17
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	17

สารบัญ

หน้า

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การแปลความหมาย.....	18
ผลการวิเคราะห์.....	18 – 29

บทที่ 5 บทสรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษา.....	30 – 31
การอภิปรายผล.....	31 – 32
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้.....	32 – 33

บรรณานุกรม.....	34
-----------------	----

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบเสนอโครงการศึกษาวิจัยส่วนบุคคล (Proposal)

ประวัติผู้เขียน

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

เทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ของประเทศไทย เป็นช่วงเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่เดินทางกลับภูมิลำเนาและท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ เป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นช่วงที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน ประกอบกับการนิยมจัดงานเฉลิมฉลองเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบริษัทและห้างร้าน รวมทั้งการจัดงานรื่นเริงของภาคส่วนต่างๆ ดังนั้น เทศกาลปีใหม่และสงกรานต์จึงเป็นเหมือนเทศกาลแห่งความสุข ความสนุกสนานของคนไทยทั่วประเทศ ทำให้มีการใช้รถใช้ถนนกันเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ จากสถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทยพบว่า มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตสูงกว่าหลาย ๆ ประเทศทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาอย่างมาก รัฐบาลโดยคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ (นปถ.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน และคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน (ได้ตระหนักถึงความสูญเสียจากปัญหาดังกล่าว) จึงมีความพยายามที่จะลดอุบัติเหตุทางถนนลงให้ใกล้เคียงกับนานาชาติ ความพยายามหนึ่ง คือ การจัดให้มีการรณรงค์ในเรื่องความปลอดภัยทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ (ซึ่งมีวันหยุดต่อเนื่องหลายวัน ประชาชนเดินทางจำนวนมากประกอบกับพฤติกรรมเสี่ยงในช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้สถิติการเกิดอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์มีมากกว่าในช่วงเวลาปกติประมาณ 2 เท่า) การกำหนดให้มีการจัดเก็บสถิติ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการรณรงค์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสนับสนุนการบริหารงานและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน จึงได้พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขึ้นเพื่อจัดเก็บสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุทางถนน เรียกว่า ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน โดยพัฒนาเป็นระบบ Web Base Application เพื่อใช้จัดเก็บและรายงานอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นทั้งในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ จากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศในแบบ Online ซึ่งการใช้งานระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน จะต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต โดยในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่จากที่ว่าการอำเภอเป็นผู้บันทึกข้อมูลในระบบ จังหวัดโดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นผู้ตรวจสอบข้อมูลตามลำดับ ในส่วนของพื้นที่กรุงเทพมหานครเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจต่าง ๆ เป็นผู้บันทึกข้อมูลในระบบ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูล จากนั้นกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน นำข้อมูลจากระบบฯ รายงานให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เพื่อกำหนดแนวทางมาตรการ และข้อสั่งการให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ไปดำเนินการ นอกจากนี้ ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนยังได้รับการออกแบบให้สามารถสนับสนุนการรายงานได้ทั้งระดับอำเภอ และจังหวัดทั่วประเทศ

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาค้นคว้าระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ว่าบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี มีความเห็นอย่างไรต่อระบบ (e-report) เพื่อนำไปพัฒนาการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน ประกอบด้วยด้านใดบ้าง และมีแนวทางการแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนแต่ละด้านอย่างไร ตลอดจนมีแนวทางในการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนให้ถูกต้อง รวดเร็ว มีรูปแบบการนำเสนอที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทุกจังหวัดทั่วประเทศ อีกทั้งข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนที่สรุปนำเสนอผู้บริหารระดับจังหวัดมีความถูกต้อง และสามารถนำข้อมูลที่มีความถูกต้องไปต่อยอดในการบริหารจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้านเพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ ระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ โดยเลือกใช้วิธีการสำรวจด้วย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นและได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

ประชากร ที่ใช้ศึกษา คือ บุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 58 คน

ตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านบุคลากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านกระบวนการดำเนินงาน

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ ระดับการศึกษา

สถานที่ศึกษา ที่ผู้วิจัยใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี

ระยะเวลาในการศึกษา เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2562 ถึงเดือน มีนาคม 2562

ประโยชน์ที่ได้รับในการศึกษา

ผลจากการศึกษามีประโยชน์ต่อภาคส่วนที่เกี่ยวข้องดังนี้ คือ

1. ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ได้ค้นพบปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อนำเสนอผู้บริหารให้รับทราบ และใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาต่อไป
2. ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี สามารถนำผลการศึกษาวิจัย ไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานที่ถูกต้องชัดเจน ให้แก่ผู้ใช้งานระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำนิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่

ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) หมายถึง ระบบที่ใช้จัดเก็บและรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นทั้งในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์จากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศ

ระบบ Web Base Application หมายถึง โปรแกรมประยุกต์ที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้งานในลักษณะ (world wide web) หรือ โปรแกรมที่เข้าใช้งานผ่านเว็บไซต์ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรืออาจจะติดตั้งใช้งานภายในองค์กรในรูปแบบเครือข่ายอินทราเน็ต

Online หมายถึง การแสดงถึงสถานะการเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

Internet Explorer หมายถึง เว็บเบราว์เซอร์ของไมโครซอฟท์และเป็นซอฟต์แวร์ที่มีให้พร้อมกับระบบปฏิบัติการวินโดวส์

Mozilla Firefox หมายถึง เว็บเบราว์เซอร์ที่สามารถใช้ได้หลายระบบปฏิบัติการ พัฒนาโดย มูลนิธิมอซิลลา และอาสาสมัครอีกหลายร้อยคน

บุคลากร หมายถึง ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ผู้ใช้ระบบ หมายถึง บุคคลที่มีปฏิกริยาโต้ตอบกับระบบ เพื่อทำให้เกิดการดำเนินการหรือเพื่อใช้การทำงานให้เป็นประโยชน์

ผู้ดูแลระบบ หรือ แอดมิน (อังกฤษ: System administrator, systems administrator หรือ sysadmin) เป็น บุคคลที่ถูกว่าจ้างเพื่อที่จะดูแลและจัดการระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หน้าที่ของผู้ดูแลระบบมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือโครงการ โดยทั่วไปผู้ดูแลมักจะทำหน้าที่ติดตั้ง ตอบคำถาม ดูแลเซิร์ฟเวอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์อื่น รวมถึงการวางแผนงาน การดูแล ควบคุมโครงการที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ผู้ดูแลอาจมีหน้าที่ของโปรแกรมเมอร์ร่วมไปด้วย ในด้านการเขียนโปรแกรม รวมไปถึงการเตรียมตัวและสอนการใช้งานต่อผู้ใช้ทั่วไป

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ระบบเครือข่ายระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เตรียมความพร้อมไว้ใช้งานในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

กระบวนการดำเนินงาน หมายถึง ขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน เกี่ยวกับการใช้ระบบและจัดทำรายงานข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้เป็นการนำเสนอ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรของการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นจากเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหาของบทนี้ เป็น 6 ส่วน คือ

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ.2554
2. แนวทางการรายงานข้อมูลในระบบรายงานอุบัติภัยทางถนน (e-Report) ช่วงเทศกาล
3. ทฤษฎีของความรู้ (Theory of Knowledge)
4. ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism)
5. ทฤษฎีการบูรณาการ (Integrative Theory)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดในแต่ละส่วนที่กล่าวมาข้างต้น มีสาระสำคัญดังนี้

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ.2554

ข้อ 7 ให้มีคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ คณะกรรมการ นปถ.” ประกอบด้วย

- (1) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรี มอบหมาย เป็นประธาน กรรมการ
- (2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง
- (3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
- (4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม
- (5) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่สี่
- (6) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่ห้า
- (7) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (8) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยทางถนน เป็นกรรมการ
- (9) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ 8 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ 7 (8) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้ แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ 9 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ 7 (8) พ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ 10 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการในลำดับรองลงมาตามข้อ 7 เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการดังกล่าวไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 11 ให้ คณะกรรมการ นปถ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เพื่อยกระดับความปลอดภัย ทางถนนของประเทศไทยให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(2) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อ อนุมัติ

(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์และแผนเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

(4) ออกประกาศ หรือคำสั่ง หรือกำหนดแนวทางเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

(5) เสนอความเห็นและให้ข้อเสนอแนะแก่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ในการ ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

(6) ปฏิบัติงานอื่นตามที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี มอบหมาย

ข้อ 12 ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบในงาน เลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการ นปถ. และประสานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินงานของคณะกรรมการตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ 13 ให้จัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เรียกโดยย่อว่า “ศปถ.” โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน และให้มี คณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ศปถ.” ประกอบด้วย

- (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ
- (2) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง
- (3) ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
- (4) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม
- (5) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่สี่
- (6) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นรองประธานกรรมการคนที่ห้า
- (7) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร ผู้บัญชาการสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรรมการผู้จัดการบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด นายกษมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกษมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกษมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ เลขาธิการมูลนิธิเมาไม่ขับ เป็นกรรมการ

(8) ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกินห้าคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความปลอดภัยทางถนน เป็นกรรมการ

(9) อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อธิบดีมอบหมาย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ 14 ให้คณะกรรมการ ศปถ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำข้อเสนอ นโยบาย แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนนยุทธศาสตร์และแผน เกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ นปถ.

(2) บูรณาการแผนงานและงบประมาณในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(3) อำนวยการ กำกับ ติดตาม เร่งรัด ประเมินผล และประสานการดำเนินงานหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน

(4) จัดทำฐานข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนน และการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์

(5) ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาทางด้านความปลอดภัยทางถนน และการพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนน

(6) ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานและให้ความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนต่อสาธารณะ

(7) เสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นต่อคณะกรรมการ นปถ.

(8) รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ต่อคณะกรรมการ นปถ. และคณะรัฐมนตรี

(9) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ นปถ. เพื่อพิจารณาออกประกาศ หรือคำสั่ง หรือกำหนดแนวทางเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

(10) เชิญผู้แทนหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มาให้ข้อเท็จจริง ให้ความเห็นและขอเอกสารหรือข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา ตามระเบียบนี้

(11) ติความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

(12) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ศปถ.

(13) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ประธานกรรมการ หรือคณะกรรมการ นปถ. มอบหมาย

ข้อ 15 ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่เป็น สำนักงาน เลขาธิการคณะกรรมการ ศปถ. รับผิดชอบในงานเลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการ ศปถ. และประสานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ ตลอดจน ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ 16 ให้มีศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “ศปถ. จังหวัด” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด และ ให้มี คณะกรรมการ ศปถ. จังหวัด ประกอบด้วย

- (1) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ
- (2) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง
- (3) ปลัดจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
- (4) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม
- (5) กรรมการอื่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจาก

(ก) ผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่ประจำอยู่ในเขตจังหวัด จำนวนตามที่เห็นสมควร

(ข) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จำนวนไม่เกินสิบคน

(ค) ผู้แทนภาคประชาสังคม หรือภาคเอกชนจำนวนไม่เกินห้าคน

(ง) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน จำนวน ไม่เกินห้าคน

(6) หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและ เลขานุการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด จำนวนหนึ่งคน และเจ้าหน้าที่ส่วนราชการที่ ประจำอยู่ในจังหวัดจำนวนหนึ่งคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ 17 ให้คณะกรรมการ ศปถ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณ ในการป้องกันและลด อุบัติเหตุ ทางถนนให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ แผนแม่บทความ ปลอดภัยทางถนน แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

(2) ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตจังหวัด

(3) อำนวยการ ประสานการปฏิบัติงาน เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลตามแผน ปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณ

(4) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุ ทาง ถนนในเขตจังหวัด

- (5) จัดให้มีศูนย์ข้อมูลและสถิติอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัด
- (6) จัดให้มีโครงการพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนน
- (7) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานต่อสาธารณะ
- (8) รายงานผลการดำเนินงานและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ศปถ. เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางหรือมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในระดับจังหวัด
- (9) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่
- (10) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการ นปถ. หรือคณะกรรมการ ศปถ. มอบหมาย

ข้อ 18 ให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ ศปถ. จังหวัด รับผิดชอบในงานเลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการ ศปถ. จังหวัด และประสานกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ คณะกรรมการตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ 19 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาจัดให้มีศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า “ศปถ. กทม.” โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็น ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนกรุงเทพมหานคร และให้มีคณะกรรมการ ศปถ. กทม. ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ โดยมีผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครเข้าร่วมเป็น กรรมการ และมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับระเบียบนี้

สรุปแนวคิดของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ.2554 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ นปถ.” ที่มีอำนาจในการจัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เรียกโดยย่อว่า “ศปถ.” โดยมี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน และให้มีคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ศปถ.” โดยมอบหมายให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่เป็น สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ ศปถ. รับผิดชอบในงานเลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการ ศปถ. และให้จัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “ศปถ. จังหวัด” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด

2. แนวทางการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2558) ได้สรุปแนวทางการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุ ทางถนนช่วงเทศกาล มีดังนี้

2.1 คำอธิบายแบบบันทึกข้อมูลที่ให้รายงานทางระบบรายงานที่กำหนดเป็นข้อมูลรายวัน ได้แก่

2.1.1 ข้อมูลผู้ปฏิบัติหน้าที่ตั้งจุดตรวจ (แบบบันทึก ปภ.บอ.1) ตามแผนปฏิบัติการ และการปรับแผนปฏิบัติการประจำวัน

2.1.2 ข้อมูลการเรียกตรวจและดำเนินคดีตามมาตรการหลัก 10 มาตรการ (แบบบันทึก ปภ.บอ.2) เป็นข้อมูลจากการปฏิบัติงานของจุดตรวจในช่วง เวลา 00.01-24.00 น.

2.1.3 ข้อมูลอุบัติเหตุ (แบบบันทึก ปภ.บอ.3) เป็นข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนที่มีผู้เสียชีวิตและ/หรือบาดเจ็บกรณีรับการรักษาตัวในโรงพยาบาล (admit) ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา 00.01 - 24.00 น.

2.1.4 ข้อมูลผู้ประสบอุบัติเหตุ (แบบบันทึก ปภ.บอ.4) เป็นข้อมูลผู้เสียชีวิต และ/หรือผู้บาดเจ็บที่รับการรักษาตัวในโรงพยาบาล (admit) ที่เกิดจากอุบัติเหตุในข้อ (1.3)

2.2 แนวทางการจัดเก็บข้อมูล

2.2.1 ข้อมูลผู้ปฏิบัติหน้าที่ตั้งจุดตรวจ (ปภ.บอ.1) : ให้สถานีตำรวจเป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมข้อมูล โดยให้รวบรวมข้อมูลของจุดตรวจของตำรวจทางหลวงในพื้นที่อำเภอด้วย

2.2.2 ข้อมูลการเรียกตรวจและการดำเนินคดีตามมาตราหลัก 10 มาตราการ (ปภ.บอ.2) : ให้สถานีตำรวจเป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมข้อมูล รวมทั้งข้อมูลจากจุดตรวจของตำรวจทางหลวงในพื้นที่อำเภอด้วย

2.2.3 ข้อมูลอุบัติเหตุและข้อมูลผู้ประสบอุบัติเหตุ (ปภ.บอ.3-4) : ให้ที่ทำการปกครองอำเภอ สถานีตำรวจ โรงพยาบาล ร่วมกันจัดเก็บและบูรณาการข้อมูล

2.2.4 กรณีอุบัติเหตุทางถนนที่มีผู้เสียชีวิต หรือมีผู้บาดเจ็บ (admit) ที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลในพื้นที่อำเภอที่เป็นสถานที่เกิดเหตุ ให้เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่กรอกแบบรายงาน ปภ.บอ.3-4 ส่งให้ศูนย์ปฏิบัติการร่วมๆ อำเภอท้องที่ที่เกิดเหตุ

2.2.5 กรณีอุบัติเหตุทางถนนที่มีผู้บาดเจ็บ (admit) ที่เข้ารับบริการในโรงพยาบาลในเขตพื้นที่อำเภอที่เป็นสถานที่เกิดเหตุแล้ว แต่ถูกส่งตัวต่อไปยังโรงพยาบาลอื่นในพื้นที่อำเภอเดียวกันหรือส่งตัวต่อไปยังโรงพยาบาลต่างท้องที่อำเภอ ให้โรงพยาบาลที่ผู้บาดเจ็บเข้ารับบริการแห่งแรกประสานข้อมูลว่าผู้บาดเจ็บได้เสียชีวิต หรือได้รับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน (admit) หรือไม่ แล้วให้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ กรอกข้อมูล ปภ.บอ.3-4 ส่งให้กับศูนย์ปฏิบัติการฯ อำเภอท้องที่ที่เกิดเหตุ

2.2.6 กรณีอุบัติเหตุทางถนนเกิดในพื้นที่อำเภอหนึ่งแต่ผู้บาดเจ็บเข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน (admit) ในโรงพยาบาลที่อยู่อีกอำเภอหนึ่ง โดยเดินทางมาเองหรือมีผู้นำส่งให้โรงพยาบาลที่รับ ผู้ป่วยส่งข้อมูล ปภ.บอ.3-4 ให้กับศูนย์ปฏิบัติการฯ ระดับจังหวัดเพื่อตรวจสอบข้อมูลและแจ้งไปยังอำเภอ ท้องที่ที่เกิดเหตุให้ดำเนินการบันทึกข้อมูล และหากเป็นกรณีที่เกิดเหตุนอกพื้นที่จังหวัดให้ศูนย์ปฏิบัติการฯ ระดับจังหวัดแจ้งจังหวัดที่เป็นท้องที่เกิดเหตุพร้อม ปภ.บอ. 3-4 เพื่อดำเนินการบันทึกต่อไป

2.3 สรุปเวลารายงาน

แบบบันทึก ปภ.บอ.1 (ข้อมูลผู้ปฏิบัติหน้าที่ตั้งจุดตรวจ)

- อำเภอ รายงานภายในเวลา 09.00
- จังหวัด ตรวจสอบ/ยืนยัน/ส่ง ให้ศูนย์ฯเขต ภายในเวลา 10.00 น.
- ศูนย์ฯเขต ตรวจสอบ/ยืนยัน/ส่ง ให้กรม ภายในเวลา 11.00 น.

• กรมฯ ตรวจสอบ/ยืนยัน ให้เสร็จภายในเวลา 12.00 น. แบบบันทึกปภ.บอ.2 (ข้อมูลการเรียกตรวจและดำเนินคดีตามมาตราหลัก 10 มาตราการ)

- อำเภอ รายงานภายใน เวลา 02.00 น.
- จังหวัด ตรวจสอบ/ยืนยัน/ส่ง ให้ศูนย์ฯเขต ภายในเวลา 03.00 น.
- ศูนย์ฯเขต ตรวจสอบ/ยืนยัน/ส่ง ให้กรม ภายในเวลา 04.00 น.
- กรมฯ ตรวจสอบ/ยืนยัน ให้เสร็จภายในเวลา 04.30 น. แบบบันทึกปภ.บอ.3 ปภ.บอ.4 (ปภ.บอ.3 ข้อมูลอุบัติเหตุ ปภ.บอ.4 ข้อมูลผู้ประสบ อุบัติเหตุ) • อำเภอ รายงานเมื่อเกิดอุบัติเหตุและไม่เกินเวลา

02.00 น.

- จังหวัด ตรวจสอบ/ยืนยัน/ส่ง ให้ศูนย์ฯเขต ภายในเวลา 03.00 น.
- ศูนย์ฯเขต ตรวจสอบ/ยืนยัน/ส่ง ให้กรม ภายในเวลา 04.00 น.
- กรมฯ ตรวจสอบ/ยืนยัน ให้เสร็จภายในเวลา 04.30 น.

สรุปแนวทางการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล เป็นกรอบการดำเนินงานให้ผู้ปฏิบัติงานระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

3. ทฤษฎีของความรู้ (Theory of Knowledge)

ของ เปียเจีย (Jean Piaget:1950) นักจิตวิทยาชาวสวิสผู้มีชื่อเสียงมาก มีความคิดว่าเด็ก ๆ ไม่ใช่ท่อที่วางเปล่าที่ผู้ใหญ่จะเทข้อมูลและความรู้ต่างๆ เข้าไป เด็กคือผู้สร้างความฉลาดและการเรียนรู้ของเขาเอง จะเห็นว่าเด็กเป็นผู้มีความสามารถ มีพรสวรรค์ที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เด็กเริ่มเรียนรู้จาก ประสบการณ์ในโลกนี้ตั้งแต่แรกคลอดและมีสิ่งเหล่านี้ตั้งแต่ก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนด้วยซ้ำ ซึ่งเรียกวิธีนี้ว่า เปียเจต์ลีร์นนิ่ง

(Piaget Learning) คือ การเรียนรู้โดยไม่ต้องได้รับการสอน เช่น เด็กพูดได้โดยไม่ต้องจับ มานั่งสอน หรือเด็กสามารถเรียนรู้รูปร่างเลขาคณิตต่างๆจากสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ เปียเจีย ยังอธิบายว่าพัฒนาการเกี่ยวกับความคิด ความเข้าใจของบุคคลนั้นเกิดจาก การที่บุคคลพยายามจะปรับตัวให้อยู่ในสภาวะสมดุลย์เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวนี้บุคคล จะใช้กระบวนการ 2 อย่าง คือกระบวนการที่เปียเจีย

เรียกว่า การดูดซึมหรือการกลมกลืน (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (acommodation)

1.การดูดซึม (assimilation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อมใหม่ๆที่ไม่มีอยู่ในสมองตนเอง บุคคลจะรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปไว้เป็นความรู้ใหม่ของตน

2.การปรับความแตกต่าง (acommodation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง บุคคลจะเริ่มปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับความคิดเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่ และเมื่อใดที่บุคคล สามารถปรับความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆได้ บุคคลจะอยู่ในสภาวะสมดุล แต่เนื่องจาก บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นกระบวนการทั้ง 2 อย่าง จึงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

สรุปแนวคิด ทฤษฎีของความรู้ (Theory of Knowledge) เป็นกระบวนการใช้ความคิดและความเข้าใจของบุคคลนั้นเกิดจาก การที่บุคคลพยายามจะปรับตัวให้อยู่ในสภาวะสมดุลย์เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

4. ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism)

ตามความเห็นของ อลัน ชอว์ (AlanShaw) กล่าวว่า เคยคิดว่า ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาเรียนรู้ แต่ความจริงมีมากกว่าการเรียนรู้ เพราะสามารถนำไปใช้ในสภาวะ การเรียนรู้ในสังคมได้ด้วย ชอว์ ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบ และ ทฤษฎีการเรียนรู้และพัฒนา เขาเชื่อว่าใน ระบบการศึกษามีความสำคัญต่อเนื่องไปถึงระบบโครงสร้างของสังคม เด็กที่ได้รับการสอนด้วยวิธี ให้อย่างเดียว หรือ แบบเดียว จะเสียโอกาสในการพัฒนาด้านอื่น เช่นเดียวกับสังคม ถ้าหากมีรูปแบบ แบบเดียวก็จะเสียโอกาสที่จะมีโครงสร้าง หรือ พัฒนาไปในด้านอื่น ๆ เช่นกัน

อนันต์ศักดิ์ สร้างคำ (2554) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า จากทฤษฎี Constructionism ให้ความสำคัญกับโอกาสและวัสดุที่จะใช้ในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถนำไปสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนเองได้ ไม่ใช่มุ่งการสอนที่เป็นการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน แต่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้จากการลงมือทำผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ดำเนินกิจกรรม การเรียนด้วยตนเองมีทางเลือกที่มากขึ้นโดยการลงมือปฏิบัติหรือสร้างงานที่ตนเองสนใจ และสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเองโดยการผสมผสานระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จากการสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ ของบุคคล เมื่อได้รับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ซึ่งจะสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน หลัก ๆ คือ

1. Explore คือ การสำรวจตรวจสอบ ในขั้นตอนนี้บุคคลจะเริ่มสำรวจตรวจสอบหรือพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่ (assimilation) ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่ไม่มีอยู่ในสมองของตน ก็จะพยายามรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปเป็นความรู้ใหม่ พฤติกรรมเหล่านี้หลายท่านอาจจะเคยสัมผัสด้วยตนเองหรือเคยสังเกตเห็นจากการเข้าร่วมกิจกรรมการต่อเลโก้ & โลโก้ จะเห็นว่าในวันแรกที่ได้พบกับอุปกรณ์ที่เป็นตัวต่อ หลาย ๆ คนที่ไม่มีประสบการณ์เลยอาจจะเริ่มจากสำรวจชิ้นส่วน ต่าง ๆ ว่ามีอะไรบ้างและแต่ละตัวใช้ทำงานอะไรหรือนั่งมองคนอื่น ๆ ต่อไปก่อน อาจจะสอบถามจากเพื่อนที่นั่งใกล้ๆ หรือบางคนอาจจะดูจากคู่มือที่มีอยู่เพื่อพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่นั้น

2. Experiment คือ การทดลอง ในขั้นตอนนี้จะเป็นการทดลองทำภายหลังจากที่มีการสำรวจไปแล้ว เป็นการปรับความแตกต่าง (acommodation) เมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง นั้นหมายความว่าเริ่มจะปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับของเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่นี้ เช่น ในการต่อเลโก้ & โลโก้ หลังจาก ที่สำรวจชิ้นส่วนต่าง ๆ และเก็บเป็นความรู้ไว้ในสมองแล้ว ต่อไปอาจจะเป็นการทดลองสร้างโดยอาจจะ สร้างตามตัวอย่างในคู่มือ หรืออาจจะทดลองต่อเป็นชิ้นงานที่ตนเองอยากจะทำ หรืออาจจะทดลองทำตามเพื่อน ๆ ก็ได้ แต่บางคนก็พยายามที่จะปรับตนเองโดยการสอบถามเพื่อนที่สามารถทำได้ (ซึ่งจุดนี้เอง เป็นจุดเริ่มต้นของการทำให้ทราบว่าคนเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญอย่างหนึ่งและการแสวงหาความรู้จาก สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว) ในขั้นตอนนี้ถ้าจะมีลองผิดลองถูกบ้างเพื่อจะเก็บเกี่ยวเป็นประสบการณ์และ สร้างเป็นองค์ความรู้เก็บไว้ในสมองของตนเอง อย่างไรก็ตามในขั้นตอนนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (acommodation) ผสมผสานกันไป

3. Learning by doing คือ การเรียนรู้จากการกระทำ ขั้นนี้เป็นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายต่อตนเอง แล้วสร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเองขึ้นมา ซึ่งจะคาบเกี่ยวกับขั้นตอนที่ผ่านมา ขั้นนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (acommodation) ผสมผสานกันไป เช่นเดียวกัน

4. Doing by learning คือ การทำเพื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องผ่านขั้นตอนทั้ง 3 จนประจักษ์แก่ใจตนเองว่าการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อมที่มีความหมายนั้น สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้และเมื่อเข้าใจแล้วก็จะเกิดพฤติกรรม ในการเรียนรู้ที่ดี รู้จักคิดแก้ปัญหา รู้จักการแสวงหาความรู้ การปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ฯลฯ นั่นก็คือเกิดภาวะที่เรียกว่า "Powerfull learning" ซึ่งก็คือเกิดการเรียนรู้ที่จะดูดซึม (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (acommodation) อยู่ตลอดเวลาอันจะนำไปสู่คำกล่าวที่ว่า "คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น" นั่นเอง

อย่างไรก็ตามขั้นตอนที่กล่าวมาทั้ง 4 ขั้นจะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนบางที่ไม่สามารถแยกออกว่าพฤติกรรมที่เห็นนั้นอยู่ในขั้นตอนไหนเพราะมีการผสมผสานกันอยู่ตลอดเวลา และในการเริ่มต้นของแต่ละบุคคลนั้นอาจมีความแตกต่างกันออกไป บางคนอาจจะเริ่มที่ Experiment หรืออาจจะเริ่มที่ Learning by doing เลยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้อเดิมที่มีอยู่ในสมองของแต่ละบุคคล นั้นไม่เท่ากัน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปให้เป็นหลักการต่างๆที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้ดังนี้

1. หลักการที่ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism คือ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยตนเองหรือได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความหมาย ซึ่งจะรวมถึงปฏิริยาระหว่างความรู้ในตัวของผู้เรียนเอง ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก การเรียนรู้จะได้ผลดีถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจใน ตนเอง มองเห็น

ความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า (รู้ว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง) และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา

2. หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยครูควรพยายามจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Many Choice) และเรียนรู้อย่างมีความสุขสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ ส่วนครูเป็นผู้ช่วยเหลือและคอยอำนวยความสะดวก

3. หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม หลักการนี้เน้นให้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกัน (Social value) ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้อีกแหล่งหนึ่งที่สำคัญ การสอนตาม ทฤษฎี Constructionism เป็นการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมคนออกไปเผชิญโลก ถ้าผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้สำคัญและสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ เมื่อเขาจบออกไปก็จะปรับตัวได้ง่ายและ ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักการที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการรู้จักแสวงหาคำตอบจากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่ฝังแน่นเมื่อผู้เรียน "เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร (Learn how to Learn)"

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปแนวคิดให้สอดคล้องกับ Constructionism ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ไม่ใช่เป็นผู้รับอย่างเดียว ความรู้เกิดขึ้นจากการสร้างขึ้นด้วยผู้เรียนเอง ไม่ใช่เกิดขึ้นจากครูหรือผู้สอน โดยความรู้ที่ได้นั้นจะต้องรวมถึงปฏิภริยาระหว่างความรู้ในตนเอง ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก หมายความว่าบุคคลสามารถเก็บข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และเก็บเข้าไปสร้างเป็นโครงสร้างของความรู้ในสมองตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเอาความรู้ภายในที่มี อยู่แล้วแสดงออกมาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ซึ่งจะเป็นวงจรต่อไปเรื่อยๆ คือ บุคคลจะเรียนรู้เอง จากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นกลับไปเข้าในสมองผสมผสานกับความรู้ ภายในที่มีอยู่ แล้วแสดงความรู้ออกมาสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก

5. ทฤษฎีการบูรณาการ (Integrative Theory)

การบูรณาการ หมายถึง การทำให้หน่วยย่อย ๆ ทั้งหลายที่สัมพันธ์อิงอาศัยซึ่งกันและกัน เข้ามาร่วมทำหน้าที่ประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัว การบูรณาการนั้น เราจะเอาหน่วยย่อยหน่วยหนึ่งมารวมเข้าในองค์รวมที่มีหน่วยย่อยอื่นอยู่แล้วก็ได้ หรือจะเอาหน่วยย่อยทั้งหลายที่ต่างแยกกันอยู่มารวมเข้าด้วยกันเป็นองค์รวมก็ได้ ซึ่งเรียกว่าบูรณาการ ทั้งสิ้น แต่ข้อสำคัญจะต้องมีตัวยูนิตเป็นหลักอยู่ 3 อย่างในเรื่องบูรณาการ คือ

1. มีหน่วยย่อยองค์ประกอบ ชิ้นส่วน อวัยวะ หรือชั้น ระดับ แง่ ด้านที่จะเอามาประมวล เข้าด้วยกัน อันนี้เป็นสิ่งที่จะเอามาประมวลเข้าด้วยกันคือสิ่งย่อยส่วนย่อย

2. หน่วยย่อยเป็นต้นนั้นมีคุณสมบัติเชื่อมโยงอิงอาศัยซึ่งกันและกัน อันนี้อาจจะเลยไปถึงลักษณะที่ว่ายึดหยุ่นปรับตัวได้มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลาด้วย

3. เมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้วก็จะเกิดความครบถ้วนเต็มบริบูรณ์ โดยมีความประสาน กลมกลืน เกิดภาวะได้ที่ พอดี หรือสมดุล พอได้ที่หรือพอดีสมดุลแล้วองค์รวมนั้นก็จะมีชีวิตชีวา ดำรงอยู่และดำเนินไปด้วยดี อันเป็นภาวะของบูรณาการ

ถ้าครบ 3 อย่างนี้ก็จะเป็นบูรณาการ สามอย่างนี้เป็นตัวยูนิตที่จำเป็นตามสภาวะ ส่วนในทางปฏิบัติจะมีหลักและกระบวนการวิธีอย่างไร ก็พิจารณาว่ากันอีกส่วนหนึ่ง แต่สิ่งที่ต้องเน้นก็คือว่าความพอดีหรือได้ที่หรือสมดุล ซึ่งเป็นภาวะที่ต้องการของบูรณาการนั้น เราจะแสดงลักษณะออกมาให้เห็นเป็นข้อสำคัญ ได้ 2 อย่าง

คือ เมื่อเป็นองค์กรรวมแล้ว องค์กรวมนั้นมีชีวิตชีวาหรือดำเนินไปด้วยดี องค์กรวมนั้นเกิดมีภาวะและ คุณสมบัติของ มันเองที่ต่างหากจากภาวะและคุณสมบัติขององค์ประกอบทั้งหลาย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) ได้ให้ความหมายว่าการบูรณาการ ก็คือการผนวกการประสาน การเติมเต็มการเชื่อมโยง การรวมกัน ร่วมกัน เป็นต้น ทฤษฎีการบูรณาการในทางการเมือง มุ่งที่จะทำให้องค์ การระหว่างประเทศเป็นเสมือนครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่ง โดยมีประเทศสมาชิก เปรียบเสมือนสมาชิกใน ครอบครัวเดียวกัน แนวความคิดของทฤษฎีบูรณาการนี้อาจจะเทียบได้กับ แนวความคิด เกอไมน์ซาฟ ของสังคม วิทยา หมายถึง ลักษณะสังคมที่เน้นความสำคัญของการที่สมาชิกในสังคม มีความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเอง เน้นความเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีและค่านิยมของชุมชน

แนวคิดของการบูรณาการไม่พ้นความสัมพันธ์กับระบบการเมืองการปกครองและระบบเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นฐานคิดที่สำคัญ ในมิติของสวัสดิการสังคมนั้นมีนักวิชาการหลายท่านที่พยายามศึกษาและ จัดหมวดหมู่ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1965 ที่ Wedderburn ได้จัดกลุ่มที่เรียกว่า Integrationism ซึ่งบางคน เช่น Titmuss ได้ให้ความหมายที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ Institutional Model ซึ่งในความหมายก็คือ เป็นการมองการจัด สวัสดิการในเชิงสถาบัน ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นต้องรวมกลุ่มสวัสดิการเป็นสถาบัน เพื่อความต่อเนื่องและ มั่นคง แต่การบูรณาการระยะหลังที่แนวโน้มเปลี่ยนไปตามการเมือง วิธีคิด ก็ปรับตามมาเป็นช่วง ๆ เช่น Classical Liberalism มาสู่ Neo-Liberalism มาสู่ The new right หรือตามแต่กลุ่มนักวิชาการกลุ่มใด จะให้คำจำกัดความและรูปแบบของการจัดกลุ่ม

ปัจจุบันแนวคิดบูรณาการเกิดมาพร้อมๆ กับความพยายามที่จะหาคำตอบแบบ Intuition หรือการ หยั่งรู้ เพราะว่าความเชื่อตลอดทศวรรษที่ผ่านมาในหลักของ Exact science มีข้อจำกัดทำให้แนวคิดของ ระบบการเรียนรู้ปรับเป็นแบบ Multidisciplinary มองเหตุและปัจจัยแบบองค์รวม (Holistic) และคิดเชิง ระบบ (System thinking) มากขึ้น แนวคิดนี้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในกลุ่มธุรกิจ ซึ่งมีเป้าหมายของการบูรณา การเพื่อคู่แข่งและผลตอบแทนทางธุรกิจ ต่อมาขยายมาสู่ระบบรัฐมากขึ้น ซึ่งการบูรณาการดูจะเหมาะสมกับ ช่วงเวลาของวิธีคิดของการผลักดันในการพึ่งตนเองด้านสวัสดิการสังคม ขององค์กรชุมชน ที่มองว่าศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์สำคัญ รัฐไม่ควรเข้ามาจัดการหรือทำให้รัฐสวัสดิการ มีบทบาทน้อยที่สุด เพราะแนวคิดนี้มอง ว่า สวัสดิการสังคมทำให้รัฐต้องรับภาระมากขึ้นและเป็นตัวถ่วง เศรษฐกิจ เพื่อให้กลไกตลาดเป็นตัวกำหนดองค์กร ชุมชนเพื่อการรวมและจัดการกับสวัสดิการสมาชิก ของตนเอง และรูปแบบได้ก่อร่างขยายครอบคลุมทุก หมู่บ้าน และการบูรณาการเพื่อให้กลุ่มองค์กรชุมชน มีศักยภาพในการจัดการสวัสดิการของชุมชนได้ครอบคลุม และกว้างขวางยิ่งขึ้นซึ่ง Gusztav Names (2005) ได้ใช้แนวคิดของการบูรณาการเพื่อเสนอทางออกของระบบ การบริหารจัดการของรัฐที่เป็น Top-Down มาเป็น Bottom-up ดังที่ปรากฏในงานของเขาคือ Integrated rural development the concept and its operation เขากล่าวว่าการบูรณาการสามารถกระทำได้ทั้ง การบูรณาการโดยนำ สิ่งที่มีอยู่จริงมาบูรณาการ (Factual integration) หรือการบูรณาการความคิด (Conception integration) ขั้นตอนของการบูรณาการ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ได้เสนอในวิธีคิดแบบบูรณาการไว้ อย่างน่าสนใจคือ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ถอดกรอบ เพื่อที่จะให้หลุดจากกับดักทางความคิด ทางวัฒนธรรม ทางความรู้ ทางประสบการณ์ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขยายกรอบ โดยอาศัยฐานแนวคิดในเรื่อง องค์กรวม สหวิทยาการ คิดโดยวิธีอุปนัย การมอง ประสานชั่วคราวข้าม และมองแบบทุกฝ่ายชนะ

ขั้นที่ 3 คุมกรอบ ซึ่งเป็นขั้นกลับมาบูรณาการอีกครั้ง

John Ditch (2002) ได้สรุปเงื่อนไขความสำเร็จของการบูรณาการสวัสดิการของชุมชนในระดับนโยบาย คือ

1. ผู้ดำเนินกิจกรรมหลักและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. เป้าประสงค์
3. ทรัพยากร
4. กระบวนการและแนวทางการทำงาน
5. ผลกระทบ ผลผลิต และวิวัฒนาการ

จากที่ได้กล่าวมา สามารถสรุปแนวคิดทฤษฎีการบูรณาการ (Integrative Theory) คือ การทำให้หน่วยย่อย ๆ ทั้งหลายที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เข้ามาร่วมทำหน้าที่ประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตัว การบูรณาการนั้น เราจะเอาหน่วยย่อยหน่วยหนึ่งมารวมเข้าในองค์รวมที่มีหน่วยย่อยอื่นอยู่แล้วก็ได้ หรือจะเอาหน่วยย่อยทั้งหลายที่ต่างแยกๆกันอยู่มารวมเข้าด้วยกันเป็นองค์รวมก็ได้ ซึ่งเรียกว่าบูรณาการ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เศกสรรค์ คงชวัน (2556) ได้สรุปผลการศึกษา เรื่องการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์การบริหารส่วนตำบลควนศรี อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไว้ดังนี้

6.1 ด้านสภาพการณ์ปัจจุบัน

ในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ในปัจจุบัน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลควนศรี ผู้ใช้งานหลักจะเป็นสายงานผู้ปฏิบัติคือ กลุ่มพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง สายงานบริหารเป็นเพียงผู้สั่งการและมอบหมาย ความรับผิดชอบ ส่วนกลุ่มสมาชิกสภาจะเป็นเพียงผู้รับฟังการรายงานผลในการดำเนินงานเท่านั้น การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กร ผู้ใช้จะใช้ตามตำแหน่งเฉพาะตัวบุคคลที่ถูกมอบหมาย ให้รับผิดชอบ ซึ่งบุคคลที่รับผิดชอบจะผ่านการศึกษอบรมเป็นรายบุคคลเฉพาะ ทำให้สามารถใช้ได้และใช้เป็นตามระบบที่ได้รับมอบหมายเพียงคนเดียว ทำให้ตำแหน่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ไม่รู้จักหรือไม่เคยใช้ระบบ นั้นๆ เลย

6.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

ปัญหาและข้อจำกัดในการปฏิบัติงานอาจเกิดจากระบบที่เป็นปัญหาทำให้ไม่สามารถ ใช้ปฏิบัติงานได้ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากส่วนกลางซึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบระบบ ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อให้อรองรับ การเข้าใช้งานพร้อมๆ กันทำให้เกิดปัญหาการใช้งานระบบไม่ได้ในช่วงเวลาที่มีผู้เข้าใช้งานจำนวนมาก อีกทั้งยังเกิดปัญหาด้านบุคลากรในองค์กรที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน เนื่องจากการโอนย้ายหรือบรรจุใหม่ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ที่โอนย้ายหรือผู้บรรจุใหม่เข้ามารับช่วงต่อ โดยไม่ได้มีทักษะในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ๆ

6.3 ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

บุคลากรผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลควนศรี ว่ามีปัญหาด้านงบประมาณ เนื่องจากงบประมาณ ที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้ไม่สามารถจัดหาวัสดุครุภัณฑ์มาสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ การใช้วัสดุ ครุภัณฑ์ที่ล้าสมัยทำให้เกิดปัญหาติดขัดในการใช้งานจริง การส่งเสริมด้านบุคลากรยังไม่เต็มที่เท่าที่ควร การส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมมีค่าใช้จ่ายของบุคลากรต่อรายค่อนข้างสูง และเมื่อเข้ารับการอบรมแล้ว ไม่มีการติดตามตรวจสอบความรู้ความสามารถภายหลังการเข้ารับการอบรม ในด้านการบริหารจัดการ การมอบหมายงาน

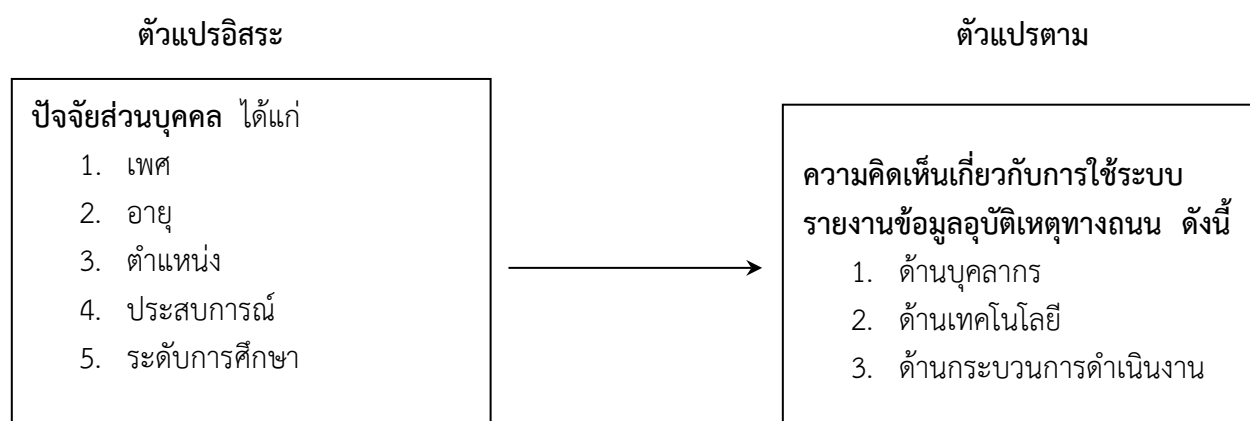
ติดตามและตรวจสอบ ไม่มีการมอบหมายงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร ขาดการติดตามและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

Tasana sudjai (2553) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ไว้ดังนี้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ จำเป็นต้องอาศัยงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านวัสดุอุปกรณ์สูง ไม่ว่าจะเป็นระบบคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ และระบบเครือข่าย ต้องมีผู้เชี่ยวชาญพร้อมผู้ปฏิบัติงานที่มี ความสามารถ รวมทั้งการวางแผนการพัฒนาระบบและการนำวัสดุอุปกรณ์ไปใช้อย่างรอบคอบรัดกุม จึงจะบรรลุผลตามเป้าหมาย แม้เทคโนโลยีสารสนเทศจะมีประโยชน์ แต่การนำมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น ซอฟต์แวร์บางตัว กว่าจะเรียนรู้วิธีใช้ประโยชน์ได้ครบถ้วน อาจมีซอฟต์แวร์รุ่นใหม่ออกจำหน่ายอีกแล้ว การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศจึงต้องมีวิธีการที่เหมาะสม มิฉะนั้นอาจเกิดปัญหากับหน่วยงานได้

จากที่ได้กล่าวมา สามารถสรุปแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ว่า การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กร ผู้ใช้จะใช้ตามตำแหน่งเฉพาะตัวบุคคลที่ถูกมอบหมาย ให้รับผิดชอบ ซึ่งบุคคลที่รับผิดชอบจะผ่านการฝึกอบรมเป็นรายบุคคลเฉพาะ ทำให้สามารถใช้ได้และใช้เป็นตามระบบที่ได้รับมอบหมายเพียงคนเดียว ทำให้ตำแหน่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ไม่รู้จักหรือไม่เคยใช้ระบบ นั้นๆ เลย รวมทั้งปัญหาและข้อจำกัดในการปฏิบัติงานอาจเกิดจากระบบที่เป็นปัญหาทำให้ไม่สามารถ ใช้ปฏิบัติงานได้ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากส่วนกลางซึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบระบบ ทั้งนี้ แม้เทคโนโลยีสารสนเทศจะมีประโยชน์ แต่การนำมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 2.1 : ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

กรอบแนวคิดข้างต้นแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามภายใต้แนวความคิดทฤษฎีของความรู้ (Theory of Knowledge) ของ ชอง เปียเจีย (Jean Piaget:1950) แนวความคิดทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) ของ อัลัน ชอว์ (Alan Shaw) และแนวความคิดทฤษฎีการบูรณาการ (Integrative Theory) ของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

เนื้อหาของบทเป็นการอธิบายถึงวิธีการวิจัยสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ประชากรและตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ บุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ บุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี จำนวน 58 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามเพื่อถามความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ 3 ประเด็น คือ

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) แบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติทางถนน (e-report)

ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3) ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการใช้ระบบรายงานข้อมูล อุบัติทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลที่ต้องการ

3. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. ทำการปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษานุมัติก่อนแจกแบบสอบถาม

5. แจกแบบสอบถามไปยังตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

การตรวจสอบเครื่องมือ

การตรวจสอบเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำเสนอแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนและความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถามที่ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา

องค์ประกอบของแบบสอบถาม

ผู้ทำวิจัยได้ออกแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน พร้อมกับวิธีการตอบคำถาม ดังต่อไปนี้ คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบคำถาม ได้แก่ เพศ อายุตำแหน่ง ประสบการณ์ระดับการศึกษา โดยลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรณีศึกษา : บุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี โดยลักษณะเป็นคำถามปลายปิด โดยคำถามแบ่งเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการใช้ระบบรายงาน ข้อมูลอุบัติทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล โดยลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ต่อไปนี้ คือ

1. ผู้วิจัยตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาภายในแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายและรอจนกระทั่งตอบคำถามครบถ้วน ซึ่งในระหว่างนั้นถ้าผู้ตอบมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคำถาม ผู้วิจัยจะตอบข้อสงสัยนั้น

การแปลผลข้อมูล

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าอันตรายภาคชั้นสำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรายภาคชั้น เพื่อกำหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ อันตรภาคชั้น คือ

$$\frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{ช่วงชั้น}$$

$$\frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.8$$

คำอธิบายสำหรับการแปลผล

ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับไม่เห็นด้วย

ระดับไม่แน่ใจ

ระดับเห็นด้วย

ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.00 – 1.80

1.81 – 2.61

2.62 – 3.42

3.43 – 4.23

4.24 – 5.00

1. ผู้ทำวิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลนำมาจัดระบบและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาดำเนินการ ดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล
- 2) จำแนกและจัดหมวดหมู่ของประเด็นที่ศึกษา
- 3) กรอกข้อมูลในแบบสอบถามลงในแบบกรอกข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 4) วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสรุปผล

ออกมาโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้บรรยายเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ ระดับการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรณีศึกษา : บุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี และข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลที่บุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการอธิบายและการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับตัวแปร แต่ละตัว ซึ่งข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามจากบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี ที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวนทั้งสิ้น 58 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 58 ชุด ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วนประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับเพศ อายุตำแหน่ง ประสบการณ์ระดับการศึกษา ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ที่ต้องการ

การแปลผลข้อมูล

ผู้ทําวิจัยได้กำหนดค่าอันตรภาคชั้นสำหรับการแปลผลข้อมูลโดยคำนวณค่าอันตรภาคชั้น เพื่อกําหนดช่วงชั้น ด้วยการใช้สูตรคำนวณและคำอธิบายสำหรับแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ อันตรภาคชั้น คือ

$$\frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{ช่วงชั้น}$$

$$1.00 - 1.80$$

$$1.81 - 2.61$$

$$2.62 - 3.42$$

$$3.43 - 4.23$$

$$4.24 - 5.00$$

$$\frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

คำอธิบายสำหรับการแปลผล

ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับไม่เห็นด้วย

ระดับไม่แน่ใจ

ระดับเห็นด้วย

ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับเพศ อายุตำแหน่ง ประสบการณ์ระดับการศึกษา ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	46	79.3
หญิง	12	20.7
รวม	58	100

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	7	12.1
31 - 40	8	13.8
41 - 50 ปี	17	29.3
สูงกว่า 50 ปี	26	44.8
รวม	58	100

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุสูงกว่า 50 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	29	50.0
ลูกจ้างประจำ	14	24.1
พนักงานราชการ	15	25.9
รวม	58	100

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีตำแหน่ง ข้าราชการ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

ประสบการณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 3 ปี	34	58.6
4 - 6 ปี	10	17.3
7 - 9 ปี	9	15.5

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ (ต่อ)

ประสบการณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10 ปีขึ้นไป	5	8.6
รวม	58	100

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล 1 - 3 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	14	24.1
ปริญญาตรี	38	65.5
ปริญญาโท	6	10.4
รวม	58	100

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี

ความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล	ระดับความคิดเห็น	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านบุคลากร	2.4448	0.36523
2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.0345	0.50317
3. ด้านกระบวนการดำเนินงาน	3.4517	0.50166
รวม	3.0103	0.39545

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม มีระดับไม่แน่ใจ เกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ทั้ง 3 ด้าน และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านกระบวนการดำเนินงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านบุคลากร ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ด้านบุคลากร ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรดิตถ์

ช่วงคะแนนความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น	
	ความถี่	ร้อยละ
5.00 – 11.67	39	67.2
11.68 – 18.34	14	24.2
18.35 – 25.00	5	8.6
รวม	58	100

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม มีช่วงคะแนน 18.35 – 25.00 คะแนน ความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 67.2

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ด้านบุคลากร ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรดิตถ์ ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความคิดเห็นด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ทุกคนมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้นก่อนเข้ารับการอบรม	2.1982	0.59337
2. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ได้รับการอบรมจนมีความเข้าใจในระบบก่อนปฏิบัติงาน	2.3862	0.62223
3. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน	2.2931	0.52176
4. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนผ่านระบบ e-report	2.1034	0.59056
5. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล สามารถให้คำปรึกษาที่ถูกต้องเกี่ยวกับการรายงานข้อมูลผ่านระบบแก่อำเภอ	2.3276	0.46408

ผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านบุคลากร ในระดับไม่เห็นด้วย ในแต่ละประเด็น

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี

ช่วงคะแนนความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น	
	ความถี่	ร้อยละ
5.00 – 11.67	16	27.6
11.68 – 18.34	30	51.7
18.35 – 25.00	12	20.7
รวม	58	100

ผลการศึกษาดังกล่าวที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม มีช่วงคะแนน 5.00 – 11.67 คะแนน ความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 27.6

ตารางที่ 5.0 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความคิดเห็นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระดับความคิดเห็น	
	$\bar{X}$	S.D.
1. ระบบ Internet มีความเร็วและเสถียรเหมาะสมต่อการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ได้ทุกครั้ง	3.0138	0.59337
2. เครื่องคอมพิวเตอร์มีการประมวลผลและระบบปฏิบัติการเหมาะสมกับการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล	3.1586	0.54805
3. ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล สามารถใส่พิกัดจุดเกิดอุบัติเหตุได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง	3.1828	0.56944
4. ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล สามารถ สรุปรายการข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนเข้าใจง่าย เหมาะสมต่อการนำไปเผยแพร่	3.0207	0.55654
5. ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล สามารถสรุปรายการข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนตรงความต้องการของผู้บริหารและนำเสนอผู้บริหารได้ทันที	3.0310	0.56544

ผลการศึกษาตามตารางที่ 5.0 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระดับไม่แน่ใจ

ตารางที่ 5.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ด้านกระบวนการดำเนินงาน ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี

ช่วงคะแนนความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น	
	ความถี่	ร้อยละ
5.00 – 11.67	7	12.1
11.68 – 18.34	35	69.3
18.35 – 25.00	16	27.6
รวม	58	100

ผลการศึกษาตามตารางที่ 5.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม มีช่วงคะแนน 11.68 – 18.34 คะแนน ความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านกระบวนการดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 69.3

ตารางที่ 5.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ด้านกระบวนการดำเนินงาน ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ในแต่ละประเด็น ดังนี้

ความคิดเห็นด้านกระบวนการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น	
	$\bar{X}$	S.D.
1. หน่วยงานระดับกรมของท่าน จัดอบรมทบทวนการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ให้แก่อำเภอทุกปี	3.2138	0.56303
2. หน่วยงานระดับกรมของท่าน มีการจัดทำแบบรายงานอุบัติเหตุสำหรับใช้ประสานข้อมูลจากเครือข่าย (สนง.สาธารณสุขจังหวัด, กองบังคับการตำรวจจราจรจังหวัด) เป็นไปในทิศทางเดียวกัน	3.4724	0.56624
3. หน่วยงานของท่านมีการประชุมชี้แจงการกรอกข้อมูลตามแบบรายงานอุบัติเหตุให้เครือข่าย (สนง.สาธารณสุขจังหวัด, กองบังคับการตำรวจจราจรจังหวัด) จนเกิดความเข้าใจ	3.3172	0.54584
4. หน่วยงานของท่านมีการประสานบูรณาการด้านข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลกับเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	3.4828	0.65538
5. หน่วยงานของท่านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ช่องทางต่างๆ อย่างต่อเนื่อง	3.7759	0.49712

ผลการศึกษาตามตารางที่ 5.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ด้านกระบวนการดำเนินงาน มีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ

ตารางที่ 5.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างต่อความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	(S.D.)	Std. Error Mean	t	sig
ชาย	46	3.0826	0.41703	0.06149	-1.047	0.300
หญิง	12	3.1167	0.28868	0.08333	-1.294	0.208

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050

จากตาราง 5.3 การทดสอบความแตกต่างของกัน (Independent Sample T-Test) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี มีค่าเฉลี่ยเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5.4 การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงอายุต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD

อายุ (ปี)	ต่ำกว่า 30 ปี	31 - 40	41 - 50	สูงกว่า 50 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี				
31 - 40			0.003* (M.D. = -0.5000)	
41 - 50		0.003* (M.D. = 0.5000)		
สูงกว่า 50 ปี				

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050

จากตาราง 5.4 การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงอายุต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่าระหว่างช่วงอายุ 31 – 40 ปี กับ 41 – 50 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

ตาราง 5.5 การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของตำแหน่งต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD

ตำแหน่ง	ข้าราชการ	ลูกจ้าง	พนักงานราชการ
ข้าราชการ		0.001* (M.D. = 0.42857)	0.004* (M.D. = 0.3333)
ลูกจ้าง	0.001* (M.D. = -42857)		
พนักงานราชการ	0.004* (M.D. = -0.3333)		

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050

จากตาราง 5.5 การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของตำแหน่งต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่า ข้าราชการ กับ ลูกจ้าง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตำแหน่ง ข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า และพบว่า ข้าราชการ กับ พนักงานราชการ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตำแหน่ง ข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

ตาราง 5.6 การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้งานระบบฯ ต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD

ระยะเวลา	1 - 3 ปี	4 - 6 ปี	7 - 9 ปี	10 ปี ขึ้นไป
1 - 3 ปี			0.002* (M.D. = - 0.3547)	0.001* (M.D. = - 0.43788)
4 - 6 ปี				
7 - 9 ปี	0.002* (M.D. = 0.3547)			
10 ปี ขึ้นไป	0.001* (M.D. = 43788)			

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050

จากตาราง 5.6 การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของระยะเวลาประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้งานระบบฯ ต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่าประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้งานระบบฯ ประสบการณ์ระยะเวลา10 ปีขึ้นไป กับ 1 – 3 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระยะเวลา10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า และพบว่า ประสบการณ์ระยะเวลา 7 – 9 ปี กับ 1 – 3 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประสบการณ์ระยะเวลา 7 – 9 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

ตาราง 5.7 การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ต่ำกว่าปริญญาตรี			0.003*(M.D. = - 0.4721)	
ปริญญาตรี				
ปริญญาโท	0.003* (M.D. = 0.4721)			
ปริญญาเอก				

กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050

จากตาราง 5.7 การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่าระดับการศึกษา ปริญญาโท กับ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี

ข้อมูลจากแบบสอบถามสามารถสรุปปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ได้ดังนี้

1. ที่มาของข้อมูล มีดังนี้

1.1 การประสานและการบูรณาการข้อมูลในระดับอำเภอ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น อำเภอไม่สามารถประสานข้อมูลจากสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ และโรงพยาบาลประจำอำเภอ ในการให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครบถ้วน ตามแบบฟอร์ม ปก.บอ.3 และ ปก.บอ.4

1.2 ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายไม่ตรงกัน เช่น ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุของสถานีตำรวจภูธรแต่ละแห่ง จะต้องเป็นคดีมีการแจ้งความความหรือรับแจ้ง ความเท่านั้น ถ้าล้มเองจะไม่มีข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าว

1.3. ระบบรายงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ไม่มีรายละเอียดครบตามแบบฟอร์ม ปก.บอ. 3 และ ปก.บอ.4 (ในกรณีที่เป็นข้อมูลเพิ่มเติมจากที่ สถานีตำรวจภูธรในพื้นที่และอำเภอรายงาน) เพราะในระบบการจัดเก็บของโรงพยาบาลจะไม่มีข้อมูลดังกล่าว ทำให้ยากในการจัดเก็บลงระบบ

2. การนำเข้าข้อมูล มีดังนี้

2.1 อำเภอไม่ค่อยให้ความสำคัญกับข้อมูลที่กรอกเข้าระบบซึ่งมักไม่ครบถ้วน หรือผิดพลาด เช่น ไม่ทราบข้อมูลถนนที่เป็นจุดเกิดเหตุ (ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท หมู่บ้าน เทศบาล) และ เจ้าหน้าที่ของอำเภอซึ่งเป็นผู้รายงานประจำวันบางคนไม่ยอมให้สอบถามหรือตามข้อมูลได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้รายงานเข้าระบบล่าช้า ไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการได้ค่าตอบแทนในช่วง เทศกาลน้อยหรือไม่ได้รับเลย จึงไม่ให้ความสำคัญในการรายงานข้อมูลเท่าที่ควร

2.2 อำเภอได้รับการฝึกอบรมการใช้ระบบฯ (e-report) ช่วงเทศกาล ทุก ๆ ปี แต่คนที่มาเข้ารับการฝึกอบรมไม่ได้กลับไปปฏิบัติงานช่วงอยู่เเวร แต่ให้คนที่ไม่ได้รับการอบรมปฏิบัติแทน จึงเกิดความไม่เข้าใจในระบบ ไม่สามารถกรอกข้อมูลเข้าระบบได้ ต้องส่งแฟกซ์มาให้จังหวัดกรอกข้อมูลให้ทำให้เป็นการเพิ่มภาระต่อจังหวัด ในกรณีที่อำเภอมีข้อมูลแบบฟอร์ม ปก.บอ.3 และ ปก.บอ.4 ไม่ครบ ซึ่งอำเภอ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่มากกว่าจังหวัด ง่ายต่อการประสานขอข้อมูล

2.3 การใส่พิกัดจุดตรวจและจุดเกิดอุบัติเหตุมีความสะดวกในระดับหนึ่ง ถ้าจุดตรวจและจุดเกิดอุบัติเหตุอยู่บริเวณถนนสายรอง ในแผนที่ Google map จะไม่ค่อยมีรายละเอียดชื่อถนนหรือสถานที่ใกล้เคียง จึงทำให้เกิดความล่าช้าและอาจผิดพลาดในกรณีระบุพิกัดได้

2.4 การยืนยันข้อมูล ต้องยืนยันซ้ำ เสียเวลาและไม่สะดวกกับการรายงานที่ต้องทันต่อสถานการณ์

2.5 ข้อมูลในระบบไม่สามารถนำออกมารายงานผู้บริหารได้ทันที ต้องนำมาสรุปอีกครั้งในแบบฟอร์มของแต่ละจังหวัดที่กำหนดไว้ ทำให้เกิดความล่าช้า ทำให้ต้องเร่งรีบในการสรุปและจากการอยู่เเวรของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติติดต่อกันหลายวันทำให้พักผ่อนไม่เพียงพออาจส่งผลให้ ผิดพลาดในการคิดคำนวณค่าต่าง ๆ ได้

3. การแสดงผล การวิเคราะห์ และการรายงาน มีดังนี้

3.1 เมนูสรุปข้อมูล ทั้งประจำวัน สัปดาห์ เมื่อจะเข้าไปเลือกรายการเพื่อสั่งพิมพ์ จะต้องมีการเลือกที่ละรายการ ซึ่งมีหลายรายการมากเกินไป ซึ่งจากการอยู่เเวรของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติติดต่อกันหลายวันทำให้พักผ่อนไม่เพียงพออาจส่งผลให้เกิดความสับสนได้

3.2 แบบการสรุปรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนบางรายการซ้ำซ้อนและมีหลายรายการมากเกินไป

4. ระบบโปรแกรม มีดังนี้

4.1 ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล มักมีปัญหาเข้าระบบไม่ได้ในวันแรกๆ

5. งบประมาณ มีดังนี้

5.1 งบประมาณในส่วนของผู้รับผิดชอบในการอยู่เเวรรายงานข้อมูลช่วงกลางคืนถูกจัดสรรให้น้อยเกินไป

ข้อมูลจากแบบสอบถามสามารถสรุปข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการแก้ไข ปัญหา และพัฒนาระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรดิตถ์ เสนอมีดังนี้

1. ควรให้ระดับกระทรวงทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เน้นย้ำ กำชับให้หน่วยงานในความรับผิดชอบ ในระดับจังหวัดให้ความสำคัญในการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลด้วย โดยเฉพาะอำเภอ หรือควรวินิจฉัยภารกิจให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง เช่น กระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ

2. ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกรอกข้อมูลในส่วนของภารกิจที่เกี่ยวข้องกันตนเอง เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และควร ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางในการประมวลผล และสรุปข้อมูล โดยอาจมีการ ปรับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ไว้รองรับการประมวลผลดังกล่าว

3. ควรมีข้อสั่งการให้หน่วยงานด้านคมนาคมเข้าร่วมทำงานในระบบรายงานข้อมูล อุบัติเหตุ ทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล เพื่อความถูกต้องของข้อมูล (การรายงานข้อมูลในระดับอำเภอและระดับ จังหวัด)

4. ควรมีข้อสั่งการให้มีการบูรณาการระบบการจัดเก็บข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นไป ในทิศทางเดียวกันกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ตามแบบฟอร์ม ปก.บอ.3 และ ปก.บอ.4)

5. ควรมีข้อสั่งการให้มีการปรับปรุงแบบการจัดเก็บข้อมูลตามแบบฟอร์ม ปก.บอ.3 และ ปก.บอ.4 ของแต่ละหน่วยงาน (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กองบังคับการตำรวจภูธร) ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง

6. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยควรจัดประชุมชี้แจง ชักซ้อมความเข้าใจในแบบฟอร์ม ปก.บอ.3 และ ปก.บอ.4 ระหว่างหน่วยงานสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด อำเภอทุกอำเภอ สภ.ทุกแห่ง เพื่อ เพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน อีกทั้งสามารถสำรวจปัญหาอุปสรรคและร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงกับปัญหา

7. หน่วยงานที่ทำหน้าที่รายงานข้อมูลควรมีการกำหนดผู้ติดต่อประสานงาน (เจ้าหน้าที่บันทึก ข้อมูล ผู้ให้คำปรึกษาหรือตัดสินใจ) พร้อมเบอร์โทรในแต่ละวันช่วงเทศกาลให้ชัดเจน ทั้งในส่วนของสำนักงาน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด อำเภอ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขตฯ พร้อมเผยแพร่ให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือ ภาคีเครือข่ายทราบ เพื่อสะดวกในการประสานงานในส่วนที่ เกี่ยวข้องและติดตาม ข้อมูล

8. การสรุปข้อมูล ควรมีรายการเท่าที่จำเป็นหรือเหมาะสม และเพิ่มฟังก์ชันการเลือกว่าจะส่ง พิมพ์ รายการได้ครั้งละหลายรายการหรือเลือกทุกรายการได้ด้วย

9. เพิ่มฟังก์ชันการใส่พิกัดให้ตอบสนองการใช้งานให้ง่ายและสะดวกขึ้น เช่น ให้สามารถพิมพ์ชื่อ สถานที่ตั้งจุดตรวจหรือจุดเกิดอุบัติเหตุ แล้วค่าพิกัดจะแสดงขึ้นมาให้อัตโนมัติ

10. การยืนยันข้อมูล ควรมีการยืนยันให้จบในตัวระบบ

11. ปรับรูปแบบการสรุปข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุตามมาตรการให้เข้าใจง่าย

12. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยควรมีการกำหนดรูปแบบและแบบฟอร์มการสรุปรายงาน ข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนประจำวันที่น่าเสนอผู้บริหารในส่วนของจังหวัดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

13. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยควรมีการนำรูปแบบหรือแบบฟอร์มที่กำหนดเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศแล้ว บรรจุเข้าไปอยู่ในระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล และสามารถส่งพิมพ์สรุปข้อมูลการสรุปรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน นำเสนอผู้บริหารในแต่ละระดับได้ทันที ไม่ต้องมาคำนวณ หรือคิดค่าเปอร์เซ็นต์ต่าง ๆ อีกทั้งสามารถประชาสัมพันธ์ข้อมูลดังกล่าวให้หน่วยงานเครือข่ายได้ทันต่อสถานการณ์ในช่วงเช้า

14. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนดค่าตอบแทนที่ชัดเจนให้กับผู้อยู่เวรรายงานข้อมูลช่วงกลางคืนให้เหมาะสม คำนวณค่ากับการไม่มีวันหยุดในช่วงเทศกาล

15. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยควรปรับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล เข้าใจง่ายขึ้น ไม่ซับซ้อน และกระบวนการรายงานให้รายงานได้ตลอดเวลา ทุกคนสามารถรายงานได้เพื่อลดการเกิดปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานด้าน ข้อมูลของอำเภอในช่วงเวลา กลางคืน

16. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยควรเพิ่มหน่วยงานมูลนิธิ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดเก็บข้อมูลตามแบบ ปก.บอ.3 และ ปก.บอ.4 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดที่ถูกต้องเพิ่มขึ้น เนื่องจากมูลนิธิ จะเป็นหน่วยงานที่มีการลงพื้นที่มากที่สุดเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

บทที่ 5

บทสรุปและอภิปรายผล

บทนี้เป็นการสรุปผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง รวมทั้งการอภิปรายผลของการศึกษาเปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นและนำเสนอไว้ในบทที่ 2 การนำผลการศึกษาไปใช้ในทางปฏิบัติและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาด้านคุณสมบัติ ของผู้ตอบแบบสอบถาม และผลสรุปตามวัตถุประสงค์มีดังนี้

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้กรอกแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 79.31 มีอายุสูงกว่า 50 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 63.79 ในตำแหน่งพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.86 มีประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุ ทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ระยะเวลา 1-3 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 60.34 และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 62.07

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ทั้ง 3 ด้าน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านกระบวนการดำเนินงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.4517) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.0345) ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 2.4448) ตามลำดับ

สรุปผลการทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้านเพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ ระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ดังนี้

ปัจจัยความแตกต่างของเพศและเพศหญิง

จากการทดสอบความแตกต่างของกัน (Independent Sample T-Test) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี มีค่าเฉลี่ยเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยความแตกต่างด้านอายุ

จากการทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของช่วงอายุต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่าระหว่าง ช่วงอายุ 31 – 40 ปี กับ 41 – 50 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

ปัจจัยความแตกต่างด้านตำแหน่ง

การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของตำแหน่งต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14

อุดรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่า ข้าราชการ กับ ลูกจ้าง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตำแหน่ง ข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า และพบว่า ข้าราชการ กับ พนักงานราชการ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตำแหน่ง ข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

ปัจจัยความแตกต่างด้านระยะเวลาประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้งานระบบฯ

การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของระยะเวลาประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้งานระบบฯ ต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่าประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้งานระบบฯ ประสบการณ์ระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป กับ 1 – 3 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากกว่า และพบว่า ประสบการณ์ระยะเวลา 7 – 9 ปี กับ 1 – 3 ปี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประสบการณ์ระยะเวลา 7 – 9 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

ปัจจัยความแตกต่างด้านระดับการศึกษา

การทดสอบเปรียบเทียบแตกต่างของระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นของระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี ด้วยค่าสถิติจากการวิเคราะห์ LSD พบว่าระดับการศึกษาปริญญาโท กับ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยมากกว่า

จากการสำรวจข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี พบว่ามีหลายประเด็น สรุปได้ดังนี้

1. **ด้านบุคลากร** ควรเน้นให้มีการอบรม ประชุมชี้แจงบุคลากรทุกคนในองค์กรและบุคลากรหน่วยงานภาคีเครือข่าย ทั้งในเรื่องของตัวแบบฟอร์มต่างๆ และระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีความเข้าใจเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. **ด้านกระบวนการดำเนินงาน** ได้แก่ การบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น มูลนิธิ เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาล ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครอบคลุมและรวดเร็ว หรือบูรณาการให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกรอกข้อมูลในส่วนของภารกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฯลฯ โดยมีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางในการประมวลผลและสรุปข้อมูล และมีการปรับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลไว้รองรับการประมวลผลดังกล่าว

3. **ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ** ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรมีการปรับปรุงระบบฯ เพิ่มฟังก์ชันการทำงาน กำหนดแบบฟอร์มสรุปข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เข้าใจง่ายและสามารถนำเสนอผู้บริหารได้ทันที เพื่อมีการสรุปข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุที่ทันต่อสถานการณ์ในช่วงเทศกาล

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาที่สรุปว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรม

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านบุคลากร รองลงมา เป็นด้านกระบวนการดำเนินงาน และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง ทฤษฎีของความรู้ (Theory of Knowledge) ของ เปียเจีย (Jean Piaget:1950) ความเข้าใจของบุคคลนั้นเกิดจากการที่บุคคลพยายามจะปรับตัวให้อยู่ในสถานะสมดุลเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวนี้บุคคลจะใช้กระบวนการ 2 อย่าง คือ กระบวนการที่ เปียเจีย เรียกว่า การดูดซึมหรือการกลมกลืน (assimilation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่ไม่มีอยู่ในสมองตนเอง บุคคลจะรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปเป็นความรู้ใหม่ของตน และการปรับความแตกต่าง (acommodation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง บุคคลจะเริ่มปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับความคิดเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่นี้ และเมื่อใดที่บุคคลสามารถปรับความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ได้ และสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) ของอนันต์ศักดิ์ สร้างคำ (2554) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าความรู้เกิดขึ้นจากการสร้างขึ้นด้วยผู้เรียนเอง ไม่ใช่เกิดขึ้นจากครูหรือผู้สอน โดยความรู้ที่ได้นั้นจะต้องรวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในตนเอง ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก หมายความว่าบุคคลสามารถเก็บข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกและเก็บเข้าไปสร้างเป็นโครงสร้างของความรู้ในสมองตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเอาความรู้ภายในที่มีอยู่แล้วแสดงออกมาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ซึ่งจะบูรณาการเป็นวงจรต่อไปเรื่อยๆ คือ บุคคลจะเรียนรู้เองจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก แล้วนำข้อมูลเหล่านี้กลับเข้าไปในสมองผสมผสานกับความรู้ภายในที่มีอยู่แล้วแสดงความรู้ออกมาสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก และทฤษฎีการบูรณาการ (Integrative Theory) ของ Gusztav Names (2005) ได้ใช้แนวคิดของการบูรณาการเพื่อเสนอทางออกของระบบการบริหารจัดการของรัฐที่เป็น Top-Down มาเป็น Bottom-up ดังที่ปรากฏในงานของเขาคือ Integrated rural development the concept and its operation เขากล่าวว่าการบูรณาการสามารถกระทำได้ทั้งการบูรณาการโดยนำสิ่งที่มีอยู่จริงมาบูรณาการ (Factual integration) หรือการบูรณาการความคิด (Conception integration)

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา เช่น บุคลากรผู้ใช้ระบบ กระบวนการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล เพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ระบบฯ สามารถตอบสนองการปฏิบัติงานสอดคล้องกับความต้องการผู้ใช้งาน ให้เข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และสามารถนำข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนไปนำเสนอผู้บริหารได้อย่างมีรูปแบบ และเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกจังหวัดทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถขยายต่อไปในทัศนะที่กว้างมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ ในการดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ผู้ทำวิจัยจึงขอเสนอแนะประเด็นสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ด้วย เช่น กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลในพื้นที่แต่ละจังหวัด เพื่อให้สามารถทราบปัญหาและอุปสรรคอื่นที่เกี่ยวข้องจากผู้ใช้งานได้อย่างกว้างขวางและครอบคลุม

มากขึ้น ซึ่งจะทำให้ทราบความหลากหลายของปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมีความหลากหลายในการเสนอแนวคิดการแก้ไขปัญหาและพัฒนา ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. (2557). คู่มือระบบรายงานอุบัติภัยทางถนน (e-Report) ช่วงเทศกาล. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). ความหมายของการบูรณาการ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.m-society.go.th/article_attach/8965/11327.pdf
- ทฤษฎีการบูรณาการ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.m-society.go.th/article_attach/8965/11327.pdf.
- ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หรือ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/anansak2554/thvsdi/thvsdi-kar-reiyn-ru>.
- เปียเจีย (Jean Piaget). (1950). ทฤษฎีของความรู้. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2558 http://www.kmutt.ac.th/organization/Education/Technology/tech_ed/constructionism/constructionism3.html.
- เศกสรรค์ คงคชวัน. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์การบริหารส่วนตำบลควนศรี อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2556) เข้าถึงได้จาก <http://www.ejournal.su.ac.th>
- John Ditch. (2002). เงื่อนไขความสำเร็จของการบูรณาการ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.m-society.go.th/article_attach/8965/11327.pdf
- Tasana sudjai. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ.(ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://learners.in.th/blog/tasana/258614,2552>.
- ปทุมวรรณ สิ้นลั่น. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เอกสารรายงานการศึกษา หลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ 11 (7 มกราคม – 9 เมษายน 2558)
- วรภรณ์ แคล้วปรปักษ์. ปัญหาและอุปสรรคการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เอกสารรายงานการศึกษา หลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ 14 (13 มีนาคม – 29 เมษายน 2561)

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report)
ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เขต 14 อุตรธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15 วิทยาลัยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขในการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากรของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุตรธานี

แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ที่ต้องการ

แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้สำหรับหาข้อมูลในการศึกษาวิจัยเท่านั้น และการตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบ โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริงผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และจะนำไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและระบบรายงานอุบัติเหตุทางถนนของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

นายจิรายุทธ ชมพจนานันท์

นักศึกษาหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ 15

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report)
ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เขต 14 อุตรธานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ใน ( )

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. อายุ

( ) ต่ำกว่า 30 ปี

( ) 31 - 40 ปี

( ) 41 - 50 ปี

( ) สูงกว่า 50 ปี

3. ตำแหน่ง

( ) ข้าราชการ

( ) ลูกจ้างประจำ

( ) พนักงานราชการ

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

4. ประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล

( ) ระยะเวลา 1 - 3 ปี

( ) ระยะเวลา 4 - 6 ปี

( ) ระยะเวลา 7 - 9 ปี

( ) ระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป

5. ระดับการศึกษา

( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี

( ) ปริญญาตรี

( ) ปริญญาโท

( ) ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report)
ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ของบุคลากรศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เขต 14 อุตรธานี

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูล อุบัติเหตุทางถนน (e-report)	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านบุคลากร					
1. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทาง ถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ทุกคนมี ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์เบื้องต้นก่อนเข้ารับ การอบรม					
2. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทาง ถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ได้รับการ อบรมจนมีความเข้าใจในระบบก่อน ปฏิบัติงาน					
3. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทาง ถนน (e-report) ช่วงเทศกาล มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบรายงานข้อมูล อุบัติเหตุทางถนน					
4. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทาง ถนน (e-report) ช่วงเทศกาล มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการรายงานข้อมูล อุบัติเหตุทางถนนผ่านระบบ					
5. ผู้ใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทาง ถนน (e-report) ช่วงเทศกาล สามารถให้ คำปรึกษาที่ถูกต้องเกี่ยวกับการรายงาน ข้อมูลผ่านระบบแก่อำเภอ					
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
6. ระบบ Internet มีความเร็วและเสถียร เหมาะสมต่อการใช้ระบบรายงานข้อมูล อุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ได้ทุกครั้ง					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report)	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. เครื่องคอมพิวเตอร์มีการประมวลผลและระบบปฏิบัติการเหมาะสมกับการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล					
8. ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล สามารถใส่พิกัดจุดเกิดอุบัติเหตุได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง					
9. ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล สามารถสรุปข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนเข้าใจง่าย เหมาะสมต่อการนำไปเผยแพร่					
10. ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report)ช่วงเทศกาล สามารถสรุปข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนตรงความต้องการของผู้บริหารและนำเสนอผู้บริหารได้ทันที ด้านกระบวนการดำเนินงาน					
ด้านกระบวนการ					
11. หน่วยงานระดับกรมของท่าน จัดอบรม ทบพทวนการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report)ช่วงเทศกาล ให้แก่ อำเภอทุกปี					
12. หน่วยงานระดับกรมของท่าน มีการจัดทำแบบรายงานอุบัติเหตุสำหรับใช้ประสานข้อมูลจากเครือข่าย(สนง. สาธารณสุขจังหวัด, กองบังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด) เป็นไปในทิศทางเดียวกัน					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบรายงานข้อมูล อุบัติเหตุทางถนน (e-report)	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13. หน่วยงานของท่านมีการประชุม ชี้แจง การกรอกข้อมูลตามแบบรายงานอุบัติเหตุให้ เครือข่าย (สนง.สาธารณสุขจังหวัด, กอง บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด)จนเกิดความ เข้าใจ					
14. หน่วยงานของท่านมีการประสาน บูรณาการด้านข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนช่วง เทศกาลกับเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง					
15. หน่วยงานของท่านเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนในช่วง เทศกาลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ช่องทางต่างๆ อย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการใช้ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ที่ต้องการ

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ที่ท่านพบมีอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขและพัฒนา ระบบรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน (e-report) ช่วงเทศกาล ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้เกิดประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ข้อมูล

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นายจิรายุทธ ชมพจนานันท์

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	พ.ศ. 2541
บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขา การจัดการงานก่อสร้าง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	พ.ศ. 2552
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขา การจัดการภาครัฐ และเอกชน	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	พ.ศ. 2552

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2554	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี
พ.ศ. 2556	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานจังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย
พ.ศ. 2559	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย
พ.ศ. 2561-ปัจจุบัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 14 อุดรธานี กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย